

Divi sapņi par Katoļiem.

Written by Normunds Ozoliņš
Wednesday, 21 November 2012 08:10

2010.gada 26.oktobrī

Divi sapņi par Katoļiem

Altāra konsekrācija.

Sapnī atrados ārzemēs,kādā skaistā katedrālē.Pēkšņi mani aicināja kādi augsti stāvoši Katoļu garīdznieki piedalīties šīs Katedrāles altāra iesvētīšanā.Es biju ģērbies ikdienas ielas apģērbā,taču man iedeva tādu kā priesteru vai pat vēl augstākas kārtas garīdznieka cepuri. Ar šo cepuri es drīkstēju iet altāra nodalījumā un piedalīties tā iesvētē.Altāra iesvētē piedalījās kopā ar Arhibīskapu Zbignevu Stankēviču,kurš stāvēja vidū.Labajā pusē atradās vēl viens Katoļu garīdznieks,kuru nepazinu.

Es biju ļoti pārsteigts,ka mani Arhib.Stankēvičs aicināja piedalīties altāra iesvētē.Es taču nebiju Katolis ! Jutos necienīgs un nepiederīgs šai vietai ! Turklāt es biju ģērbies ielas apģērbā ; tikai ar to garīdznieka cepuri galvā !

Kad altāris bija iesvētīts,Arhib.Stankēvičs sacīja,ka viņš tagad altārī ierakstīs to garīdznieku vārdus,kuri piedalījās altāra iesvētīšanā.Tie vārdi tur paliks ierakstīti uz visiem laikiem.Es redzēju,ka Arhib.Stankēvičs altārī raksta manu vārdu un ir ļoti pozitīvi noskaņots pret mani.Arhibīskapam atnesa īpašu rakstāmo.Tikko vārdi bija ierakstīti,tie pārvērtās monolītā sakausējumā un tika paglabāti tādā veidā kaut kur altāra iekšienē.

Kad Dievkalpojums bija beidzies,es izgāju uz ielas un satiku visai populāru un ietekmīgu Evaņģēlistu,ar kuru esmu pazīstams arī dzīvē. Man joprojām bija galvā garīdznieka cepure. Es sacīju Evaņģēlistam,ka kaut kas neticams ar mani tikko ir noticis. Es sapnī iedevu viņam savu garīdznieka cepuri un gribēju viņu tajā nofotografēt,bet viņš to visādi izšķobīja un izķēmoja.Tad es sacīju,ka tā nedrīkst darīt,jo tā nav vienkārša cepure,bet gan garīdznieka amata tērpa atribūts,pret ko ir jāizturas ar cieņu. Tālāk Evaņģēlists sacīja,ka ir slim un nevēlas lai es viņu šajā cepurē fotografēju.

Interesanti,ka pēc altāra iesvētīšanas es nejutu ne mazāko aicinājumu konvertēties Katolu Baznīcā.Man netika stādīti nekādi noteikumi no Katolu Baznīcas puses.Pēc Dievkalpojuma es atkal varēju iet savās darīšanās.Vienīgi man galvā palika tā garīdznieka cepure, ar kuru es arī devos tālāk savās darīšanās.

Sapņa beigas.

Divi sapņi par Katoliem.

Written by Normunds Ozoliņš
Wednesday, 21 November 2012 08:10

Arheoloģiskie izrakumi.

Sapnī atrados kādā senā pamestā pilī, kur vadīju arheoloģiskos izpētes darbus. Es biju tāds kā brigadieris veselai racēju brigādei. Mums bija smags un grūts uzdevums - izlauzties cauri kādam milzīgam betona slānim.

Kad bijām aizraukušies līdz visai iespaidīgam dziļumam, pēkšņi zemē parādījās tāda kā telpa. Es domāju, ka tie ir vēl līdz šim neatrakti faraona apbedījumi. Varēja redzēt dažādus līdz šim neskartus priekšmetus, kas gulēja zemē. Es pavēlēju pārtraukt darbus, jo gribēju apspriesties ar saviem padomniekiem - arheoloģijas speciālistiem, kuri nez kādēļ kaut kur bija pazuduši. Saprātu ka man vienam ar visu tomēr būs jātiek galā.

Kad ieskatījos atraktajā telpā rūpīgāk, es ieraudzīju nevis faraona apbedījumus, bet gan parastu pagrabu, kur bija salikti glabāšanai dažādi dārzeņi. Tur bija svaigi tomāti un paprika. Bija arī svaigi ceptas maizītes. Viss tur bija labi sakārtots, svaigs un tīrs. Es biju vīlies par tādu "atradumu" vēl vairāk, kad ieraudzīju pagaba pretējā pusē kāpnes ar atsevišķu ieeju. Es nevarēju saprast, kāpēc mums tik ļoti bija jānopūlas laužoties cauri betona slānim, kad šeit mierīgi varēja ieiet pagrabā pa durvīm!

Sapnī sapratu, ka šis pagrabs pieder kādai Katolietei un mēs arī esam aicināti šajā pagrabā uzglabāt savus produktus.

Interesanti, ka mums šajā pagrabā ierādīja atsevišķu teritoriju kur uzglabāt produktus. Tikai mēs bijām atbildīgi par šo teritoriju un neviens cits. Nejūtām nekādu spiedienu vai diktātu no pagaba īpašnieka puses.

Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Rakšanas darbi ir lūgšanas vai garīguma ceļš.
2. Atraktais pagrabs liecina, ka garīgajā ceļā esmu "uzracies" kaut kam senam un dziļam.
3. Pagaba Katoliskā piederība liecina, ka tas, kam esmu "uzracies" nav nekas jauns un nepazīstams. Katoļu Baznīcā tas jau sen ir parasts un pazīstams.
4. Produktu svaigums rāda, ka šāda veida garīgums tiek uzgalabāts un ir paredzēts aktuāli arī mūsdienās un ne tikai senā pagātnē.
5. Esmu skatījies filmas par Garabandalas meitenēm un Damaskas Mirnu. Tādas parādības, kā transs, ekstāzes, garīgas atklāsmes, pravietojumi ir kaut kas līdzīgs, ko piedzīvoju arī savā garīgajā ceļā. Katoļu Baznīcā tam visam ir bijusi vieta un es neesmu vienīgais tāds "īpatnis".